

[Arbejdsministeren]

dem vil jeg gerne sige, at jeg ikke tror, det er muligt at skaffe kapacitet inden for de almindelige arbejdsmarkedsuddannelser til at klare denne opgave. Jeg tror, det i betydelig udstrækning vil være nødvendigt at etablere andre uddannelsestilbud. Det burde da heller ikke være nogen uoverkommelig opgave at sige til sig selv: vi har på samme tid nogle langtidsarbejdsløse, vi skal skaffe noget uddannelse, vi har tomme skoler, og vi har ledige lærere. Det burde da være muligt i kommunerne at lave en kombination af disse tre ting: altså de langtidsarbejdsløse, de tomme skoler og de ledige lærere.

Vi ved også fra kommunernes tilbagemeldinger fra arbejdstilbudsordningen, at et af problemerne for den langtidsarbejdsløse er, at almindelige skolekunderskaber, bare for at nævne et eksempel, ofte stiller sig blokerende i vejen for vedkommendes mulighed for at blive på arbejdsmarkedet eller skaffe sig selv et stykke arbejde. Ja men så lad os tage dette aspekt ved siden af alle de andre uddannelsesmuligheder op; vi må videre overveje og forhandle med kommunerne om, hvordan dette kan etableres på den bedste måde.

Hvad angår tallene i ordningen, hvor hr. Hans Jørgen Holm var lidt skarp i sin kritik af de hidtidige prognoser, er det jo en polemik, som hr. Hans Jørgen Holm og jeg har haft ved tidligere lejligheder. Vi har forsøgt at lægge et talmateriale så redeligt frem som overhovedet muligt på de oplysninger, vi kender til i dag, og der er ingen uenighed mellem os og kommunerne om det talmateriale, som folketinget i dag bliver bedt om at tage stilling til på basis af.

Hr. Søren B. Jørgensen var inde på spørgsmålet om merbeskæftigelse og de mange påstande fra den offentlige debat om misbrug af ordningen. Det er en klar forudsætning for regeringen såvel i forbindelse med denne ordning som med forslaget om jobskabelse, at der ikke i kraft af disse ordninger sker en flytning af beskæftigelsen fra én persongruppe til en anden, sådan at mennesker med almindeligt arbejde mister deres arbejde som følge af, at andre kommer i beskæftigelse med støtte. Derfor findes der i dag allerede ganske klare regler for, hvad man forstår ved merbeskæftigelse, og regler, der sikrer kontrol med, at tingene overholdes, herunder også inddragelse af de ansatte i både de private og de offentlige virksomheder.

Vi kender i arbejdsministeriet ikke konkrete, dokumenterede eksempler på misbrug. Men jeg vil gerne sige ved denne lejlighed, at finder vi sådanne eksempler, er vi parat til at skride ind aldeles omgående. Vi vil også, hvis et tilstrækkeligt overbevisende materiale bliver lagt frem, være parat til at drøfte en skærpelse af de regler, man arbejder ud fra.

Derfor vil jeg også opfordre dem, der i den offentlige debat fremfører kritik af ordningen med den type argumenter, til at dokumentere deres påstande. Det er urimeligt for kommunerne at skulle leve med en situation, hvor man dag efter dag i avisen kan læse, at ordningen misbruges, uden at det bliver dokumenteret. Bliver det imidlertid dokumenteret, har kommunerne over for mig sammen med arbejdsmarkedets parter erklæret sig villige til at se på, hvad der kan gøres for at stramme tingene ganske betydeligt op.

De øvrige spørgsmål, der har været nævnt her under førstebehandlingen, egner sig efter min mening glimrende til det udvalgsarbejde, som jeg har forstået et stort flertal i folketinget positivt lægger op til.

Hans Jørgen Holm (V):

Det er i anledning af arbejdsministerens bemærkninger om at gøre ordningen mere tiltrækkende for erhvervslivet. Jeg er ikke voldsomt uenig i, at der kan ligge et incitament i de højere satser, som nu ligger i forslaget. Vi har jo set i efteråret, at der er kommet et større udbud fra det private erhvervsliv. Men det, vi alle sammen fortsat mangler at få at vide, er, om det niveau kan holde sig, eller om det er lidt af en engangseffekt, sådan at der har været en opsamling af jobtilbud fra den private sektor. For det, der vel er erhvervslivets problem, er ikke alene satsens størrelse, men hvis en virksomhed indskrænker produktionen, er det jo vanskeligt at finde frem til ekstraordinær beskæftigelse. Derfor dukker der altså ikke ny beskæftigelse op, selv om vi hæver satserne. Så det er nok begrænset, hvor meget der kan hentes fra den private sektor, så længe grundlaget for virksomhedernes produktion og dermed den generelle økonomiske politik ikke er bragt på plads, sådan at denne ordning kan komme til at virke i sammenhæng med en mere generel økonomisk politik, men vi mangler jo fuldstændig og aldeles regeringens udspil om,